

kan opnaa dette. Det kommer jo an paa, hvor længe Forsvarskommissionen er om sit Arbejde. Ved at afskaffe Lodtrækning og indskrænke Uddannelsesstiden til den nuværende med to Undervisningsperioder om Aaret, vil man uden at forøge Rammerne og Udgifterne kunne opnaa, hvad der her tilsigtes med Lovforslaget. Dette har dog maaske længe Udsigter, og jeg kan godt billige den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget, nemlig at sikre dem, som have solgt deres Lodtrækningsnummer, Pengene derfor. Det hænder jo nemlig, at Folk, som sælge deres Frinummer, og som maaske skulle have en 3—400 Kr. derfor, kun faa en Udbetaling af 100 Kr., Resten skulle de saa have i Rater. Det er da sket, at den, som har købt sig fri, er kommen ud af sin Plads og ikke har kunnet opfylde sine Forpligtelser, men alligevel maa den, som har solgt, ligge inde til Vintertjeneste. Dette Lovforslag vil vist umuliggøre, at saadant kan ske. Skønt det ikke staar i § 2, antager jeg dog, at den Pengesum, der skal betales ved Bytning af Lodtrækningsnummer, skal indbetales kontant, og ikke som nu i forskellige Rater, hvorved der let kan indtræffe et eller andet Uheld, som umuliggør Indbetalingen.

Jeg er enig med det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), som omtalte Ønskeligheden af en Forandring i det første Stykke af Lovforslaget, idet han mente, der maatte lidt mere til end de 3 Dages Vagtarrest, saa at ikke den, der har faaet en højere Straf alene i særlige Tilfælde eller med Afdelingschefens Tilladelse kan komme til at bytte. Jeg tror nu ogsaa, det vilde være bedst at lade dem bytte, som havde Lyst dertil. Man har ogsaa talt om, hvorledes man kunde sikre de betræffende, at de fik Gavn af deres Penge, naar de bleve hjempermitterede. Det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) sagde, at de først skulde have Pengene udbetalt, naar de kom hjem, og det kan godt være, at det i de fleste Tilfælde vilde være formaalstjenligt, men der kan ogsaa tænkes Tilfælde, hvor de betræffende vilde tage fast Ophold paa deres Garnisonssted uden først at tage til deres Hjemsted for at aflevere deres Papirer der, og der bør de da ogsaa kunne faa Pengene uden for Hjemstedet.

Lovforslagets sidste Punktum kan jeg fuldtud slutte mig til, men det første forekommer mig at være overflødig, og det maa efter min Mening under alle Om-

stændigheder forandres, idet det forekommer mig, at en Straf af 3 Dages Vagtarrest ikke bør være nok til at umuliggøre det for en Mand at kunne bytte Nummer.

M. Madsen: Hvad selve Resultatet af dette Lovforslag vil blive, hvis det bliver til Lov, er ikke saa godt at vide. Det forekommer mig, at der allerede nu er Lejlighed til at hindre, at saadanne Folk blive i Tjenesten, som ere straffede i alt for høj Grad, og som man derfor kan forudsætte ville inficere Vintermandskabet. Der staar, at det kan tillades at bytte, og jeg indrømmer, at det i Virkeligheden fortolkes saaledes, at man har Ret til at stille sig, naar man vil, men det har dog ogsaa gennem Praksis ganske naturligt været fortolket saaledes, at, naar en Mand har været meget ofte straffet, og han saaledes har maattet antages at ville gøre Skade, saa er det blevet nægtet ham at bytte Nummer. Men jeg anser det dog for saare formaalstjenligt at træffe saadanne bestemte Regler, som her tilsigtes.

Der er dog et Par Steder, hvor der staar Afdelingschef, men hvor der efter min Mening burde staa Underafdelingschefen. Det er jo slet ikke Afdelingschefen, som har noget væsentligt Kendskab til de meniges Stilling. Det er Underafdelingschefen. Og da Afdelingschefen ikke kan træffe nogen Bestemmelse uden en Indberetning fra Underafdelingschefen, saa er det rigtigt at lægge Ansvar over paa den eneste Mand, der kender Forholdene. Og det er saa meget mere mærkeligt, at det her er lagt over til Afdelingschefen, som Pengene allerede nu ad frivillig Vej meget ofte blive administrerede, og det af Underafdelingschefen, der jo ogsaa er den, der administrerer Undermunderingspengene. Det vil da ogsaa være nok saa naturligt, at overlade de her omtalte Forhold til ham. Det er jo mere en Formsag, og det kan jo være ret ligegyldigt, enten man vælger det ene eller det andet, men det er ikke praktisk at henlægge det til Afdelingschefen, da det kun er Kompagnichefen, altsaa Kaptejnen, der kan have noget Ansvar.

Der var en Udtalelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), som vistnok beroede paa en Misforstaaelse, hvorfor jeg tillod mig at afbryde ham. Pengene skulle selvfølgelig betales ved Likvidationen, og ikke